

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 10. stycznia 1897.

Treść: *Nr* 1. Traktat pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Szwajcaryą, dotyczący się wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzów.

1.

Traktat z dnia 10. marca 1896,

pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Szwajcaryą, dotyczący się wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzów.

(Zawarty w Bernie dnia 10. marca 1896, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany dnia 16. listopada 1896, ratyfikacje wzajemne wymieniono w Bernie dnia 28. listopada 1896.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
 Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
 Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
 superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
 Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus ac singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentiariorum Nostro atque illo Helvetiae foederatae, praevie collatis consiliis mutuisque deliberationibus, conventio de mutua maleficorum extraditione cum protocollo finali die decimo mensis Martii anni millesimi octingentesimi nonagesimi sexti Bernae inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc., et Roi Apostolique de Hongrie

et

La Confédération suisse,

ayant jugé à propos de conclure un Traité sur l'extradition réciproque des malfaiteurs ont nommé dans ce but pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Le Comte Charles de Kuefstein. Son Conseiller Intime et Chambellan, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire auprès de la Confédération suisse, Chevalier de l'Ordre de la Couronne de fer de 1ère classe, etc.,

Le Conseil fédéral de la Confédération suisse:

M. Edouard Müller, Conseiller fédéral, Chef du département fédéral de justice et police,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article Ier.

Les Gouvernements des Hautes Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, à la seule exception de leurs nationaux, les individus contre lesquels une enquête est ouverte ou qui ont été condamnés par les autorités judiciaires de l'une des Parties contractantes pour un des actes punissables mentionnés à l'article II ci-après, et qui se trouvent sur le territoire de l'autre Partie.

L'extradition n'aura lieu que pour une action punissable qui, d'après la législation de l'Etat requérant et de l'Etat requis, peut entraîner une peine d'un an d'emprisonnement ou une peine plus grave.

Lorsque l'action punissable, motivant la demande d'extradition, aura été commise dans un Etat tiers, l'extradition aura lieu, si les législations des Parties contractantes autorisent la poursuite des faits de ce genre, même lorsqu'ils ont été commis à l'étranger, et qu'il n'y ait lieu, pour l'Etat requis, de traduire le criminel devant ses propres tribunaux, ni de le livrer au Gouvernement de l'Etat où l'action punissable a été commise.

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski,

tudzież

Federacya szwajcarska,

uznawszy za stosowne zawrzeć Traktat, tyżący się wydawania zbrodniarzóv, mianowali do tego celu Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana Hrabiego Karola Kuefsteina, Swego szambelana i tajnego radcę, nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra przy Federacyi szwajcarskiej, kawalera orderu Żelaznej Korony I. klasy itd.,

Rada związkowa Federacyi szwajcarskiej:

Pana Edwarda Müllera, radcę związkowego, naczelnika wydziału federacyjnego sprawiedliwości i policyi,

którzy okazawszy sobie wzajemnie swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Rządy Wysokich Stron kontraktujących zobowiązują się wydawać sobie nawzajem z wyjątkiem własnych obywateli, osoby zostające w śledztwie lub skazane przez Władze sądowe jednej ze Stron kontraktujących za jeden z czynów karygodnych w artykule II wzmiankowanych a znajdujące się w obszarze drugiej Strony.

Wydawać się będzie tylko z powodu takich czynów karygodnych, które według ustawodawstwa państwa proszącego o wydanie i państwa proszonego o wydanie zagrożone są więzieniem jednorocznem lub jeszcze cięższą karą.

Jeżeli czyn karygodny, na którym opiera się żądanie wydania, popełniony został w trzeciem państwie, wydanie nastąpi, jeżeli ustawy Stron kontraktujących dozwolają ścigania sądowego za takie czyny karygodne, chociażby za granicą popełnione a państwo o wydanie proszone nie jest obowiązane stawić zbrodniarza przed własnymi sądami lub wydać go Rządowi państwa, w którym czyn karygodny popełnił.

Article II.

Les actes punissables à raison desquels l'extradition sera accordée, s'ils constituent une infraction de droit commun, sont les suivants:

1. L'homicide, le meurtre, l'assassinat, le parricide, l'infanticide, l'empoisonnement.
2. L'avortement.
3. Les coups et blessures, l'administration de substances dangereuses ou de poisons, ainsi que tout autre acte, lorsque par ces faits, le délinquant aura occasionné volontairement, mais sans intention de donner la mort, une maladie ou une incapacité de travail de plus de vingt jours, ou une mutilation, amputation ou privation de l'usage de membres, cécité, perte d'un œil ou autre infirmité permanente.
4. L'enlèvement, le recel, la suppression, la substitution ou la supposition d'enfant.
5. L'exposition ou l'abandon d'enfant.
6. L'enlèvement de mineurs.
7. Le viol.
8. L'attentat à la pudeur commis sur une personne avec ou sans violence.
9. L'attentat aux mœurs, excitant, pour satisfaire les passions d'autrui, à la débauche ou à la corruption de mineurs de l'un et de l'autre sexe, de même l'attentat aux mœurs, commis pour satisfaire ses propres passions, en excitant à la débauche les mineurs de l'un ou de l'autre sexe, lorsque celui qui se rend coupable de cet attentat est le père ou la mère, le tuteur ou l'instituteur ou toute autre personne chargée de la surveillance de la personne débauchée.
10. La polygamie.
11. Les attentats à la liberté individuelle et à l'inviolabilité du domicile.
12. Les menaces d'attentat contre les personnes ou contre les propriétés, si ces menaces ont été faites avec ordre ou sous condition.
13. La contrefaçon ou falsification de documents publics et privés, et l'usage de ces documents; la destruction, détérioration ou suppression illégale d'un document, avec intention de porter préjudice à une tierce personne; l'abus de blanc-seing.
14. La fausse monnaie, comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou altérée: la contrefaçon ou falsification de billets d'

Artykuł II.

Czyny karygodne, z powodu których zezwalać się będzie na wydanie, jeżeli uzasadniają istotę popolitej zbrodni lub występku, są następujące:

1. Zabójstwo i morderstwo (skrytobójstwo, otrucie, ojcobójstwo, dzieciobójstwo).
2. Spędzenie płodu.
3. Skaleczenie lub zranienie, zadanie trucizny lub innych środków niebezpiecznych, jakoteż wszelki inny czyn, którym sprawca umyślnie, jednak bez zamiaru sprowadzenia śmierci, przyprawił kogoś o chorobę lub niezdolność do pracy dłużej niż dwadzieścia dni trwającą, o kalectwo, o amputację lub ubezwładnienie członka, o ślepotę, stratę oka lub o inną trwałą ułomność.
4. Porwanie dziecka, zatajenie, usunięcie, zamiana lub podsunięcie.
5. Porzucenie lub złośliwe opuszczenie dzieci.
6. Urowadzenie nieletnich.
7. Zgwałcenie.
8. Targnięcie się przemocą lub bez przemocy na wstydlivość osoby.
- Wykroczenie przeciwko moralności, jeżeli dla zaspokojenia chuci innych osób uwiedziono małoletnich jednej lub drugiej płci do rozwieżości lub niemoralności, niemniej wykroczenie przeciwko moralności dla zaspokojenia własnych namiętności przez uwiedzenie nieletnich jednej lub drugiej płci, jeżeli ten, który dopuścił się uwiedzenia, jest ojcem, matką, opiekunem lub nauczycielem osoby uwiedzionej lub kimkolwiek innym obowiązany czuwać nad osobą uwiedzioną.
10. Wieleżeństwo.
11. Zamach na wolność osobistą lub prawo domowe.
12. Zagrożenie zamachem przeciwko osobie lub własności, jeżeli groźby te były uczynione w skutek polecenia lub pod warunkiem.
13. Fałszowanie lub podrabianie dokumentów publicznych lub prywatnych i używanie takich dokumentów; zniszczenie, uszkodzenie lub zatajenie nieprawne dokumentu, w celu wyrządzenia szkody trzeciej osobie; nadużycie blankietu.
14. Fałszowanie monet, licząc tu podrabianie i przeinaczanie takowych, wydawanie i puszczenie w obieg takich monet podrobionych lub przeinaczonych; podrabianie lub fałszowanie biletów banko-

banque, d'obligations ou d'autres titres et valeurs, émis par l'Etat ou, avec l'autorisation de l'Etat, par des corporations, des sociétés ou des particuliers; l'émission ou la mise en circulation de ces billets de banque, obligations ou autres titres et valeurs contrefaits ou falsifiés.

15. La contrefaçon ou falsification de sceaux, timbres, poinçons et marques destinés à un service public; l'usage de pareils sceaux, timbres, poinçons et marques contrefaits ou falsifiés, ainsi que l'abus de vrais sceaux, timbres, poinçons et marques destinés à un service public.

16. Le faux témoignage, la fausse expertise, le faux serment, l'excitation au faux serment, la subornation de témoins, d'experts et d'interprètes.

17. La dénonciation calomnieuse.

18. L'abus d'autorité, le détournement et la malversation de la part de fonctionnaires publics.

19. La corruption de fonctionnaires publics, de juges, des jurés et d'experts.

20. L'incendie et l'emploi abusif de matières explosibles.

21. Le vol et le brigandage.

22. L'extorsion.

23. L'escroquerie et la fraude.

24. Les soustractions frauduleuses ou détournements et l'abus de confiance.

25. La banqueroute frauduleuse et les fraudes commises dans les faillites au préjudice des créanciers.

26. Les actes intentionnellement attentatoires à la sécurité de la circulation sur les chemins de fer; la destruction ou la détérioration de chemins de fer, de leur matériel d'exploitation, de machines à vapeur, de télégraphes et téléphones, ayant un caractère d'utilité publique.

27. Les actes intentionnels, propres à amener une inondation, s'il en résulte un danger pour la vie des personnes ou pour la propriété d'autrui.

28. La destruction ou dégradation intentionnelle de la propriété mobilière ou immobilière, publique ou privée, y compris l'empoisonnement de bestiaux ou autres animaux.

29. Le mélange intentionnel aux denrées de matières pouvant donner la mort ou altérer la santé, ainsi que la mise en vente ou la distribution de pareilles denrées, en cachant leur caractère nuisible.

wych, obligacyj i innych papierów publicznych, emitowanych przez państwo lub za zezwoleniem państwa, przez korporacje, spółki lub osoby prywatne, wydawanie i puszczenie w obieg takich fałszywych lub sfałszowanych biletów bankowych, obligacyj i innych papierów publicznych.

15. Fałszowanie lub podrabianie pieczęci, stępli, cech srebra i złota i znaków; używanie takich podrobionych lub sfałszowanych pieczęci, stępli, cech srebra i złota i znaków, tudzież nieprawne używanie prawdziwych do urzędowego użytku przeznaczonych pieczęci, stępli, cech srebra i złota i znaków.

16. Fałszywe świadectwo, fałszywe wywody i opinie ze strony biegłych; krzywoprzysięstwo, nakłanianie do niego, nakłanianie świadków, biegłych i tłumaczy do fałszywych oświadczeń.

17. Fałszywe oskarżenie.

18. Nadużycie władzy urzędowej, przywłaszczenie sobie czego i przeniewierzenie się ze strony urzędników publicznych.

19. Przekupienie urzędników publicznych, sędziów, przysięgłych i biegłych.

20. Podpalenie i nadużycie środków rozsądzających.

21. Kradzież i rabunek.

22. Wymuszenie.

23. Podejście i oszustwo.

24. Przywłaszczenie sobie czego, przeniewierstwo i nadużycie zaufania.

25. Upadłość oszukańska i oszustwo na szkodę wierzycieli krydalnych.

26. Zamach umyślny na bezpieczeństwo ruchu kolei żelaznej; zburzenie lub uszkodzenie kolei żelaznych, jakoteż taboru, machin parowych, telegrafów i telefonów, służących do celów publicznych.

27. Czyny umyślne, mogące spowodować powódź, jeżeli wynika z nich niebezpieczeństwo dla życia ludzkiego lub cudzej własności.

28. Umyślne zniszczenie lub uszkodzenie własności ruchomej lub nieruchomej, publicznej lub prywatnej, jak niemniej strucie bydła użytkowego lub innych zwierząt.

29. Umyślne przymieszanie do żywności rzeczy niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia, trzymanie takich żywności na sprzedaż i wydawanie takich żywności z zamulczeniem o ich szkodliwej własności.

30. Les actions causant la destruction, l'échouement, la détérioration ou la perte de navires.

31. Le recèlement des objets provenant de vol, de brigandage, ou de soustraction frauduleuse.

32. L'assistance prêtée pour la suppression des traces d'une action punissable.

L'extradition sera accordée de même dans les cas de tentative et de participation, lorsqu'ils sont prévus par la législation des Parties contractantes.

Article III.

L'extradition ne sera pas accordée pour des infractions politiques.

Elle sera accordée alors même que le coupable alléguerait un motif ou un but politique, si le fait pour lequel elle est demandée, constitue principalement un délit commun. L'Etat requis appréciera librement, dans chaque cas particulier, le caractère de l'infraction, selon les faits de la cause; il pourra exiger de l'Etat requérant la production de tous les renseignements et justifications nécessaires sur l'état de fait.

Lorsque l'extradition sera accordée, la personne dont l'extradition est demandée, ne pourra être, dans l'Etat requérant, ni poursuivie ni punie pour un crime politique non plus que pour son motif ou son but politique.

Article IV.

L'extradition ne sera pas accordée pour les infractions aux lois fiscales ni pour les délits purements militaires.

Lorsqu'une personne poursuivie pour une infraction motivant l'extradition a contrevenu, en outre, à une loi fiscale ou à une loi militaire, cette contravention ne pourra ni entraîner une condamnation ni constituer une circonstance aggravante.

Article V.

Si la peine édictée par la loi de l'Etat requérant, pour l'infraction qui motive la demande d'extradition, est une peine corporelle, cette peine sera, le cas échéant, commuée en prison ou en amende.

30. Czyny, z których wynikało zniszczenie, rozbicie, uszkodzenie lub zatonięcie statków.

31. Ukrywanie przedmiotów nabytych drogą kradzieży, rabunku lub przywłaszczenia oszukańskiego.

32. Dopomaganie do zatarcia śladów czynu karygodnego.

Wydanie nastąpi także za usiłowanie i uczestnictwo, o ile usiłowanie i uczestnictwo podlega ukaraniu według ustaw Stron kontraktujących.

Artykuł III.

Z powodu czynów karygodnych politycznych wydawanie nie będzie dozwolane.

Jednakowoż, chociażby sprawca zastąpił się pobudką polityczną lub takimże celem, wydanie będzie dozwolone, jeżeli czyn, z powodu którego wydanie jest żądane, ma wybitny charakter pospolitego zbrodni lub takiegoż występku. Państwo proszone o wydanie decyduje w każdym z osobna przypadku według własnego zdania co do natury czynu karygodnego na podstawie istoty czynu; ma ono prawo żądać od państwa o wydanie proszącego, żeby udzieliło wszelkich potrzebnych do tego wyjaśnień i dowodów co do istoty czynu.

Gdy wydanie zostanie przyzwolone, wydany nie może być w państwie, które żądało wydania, ani ścigany ani karany z powodu zbrodni politycznej, jak niemniej z powodu swojej pobudki politycznej lub takiegoż celu.

Artykuł IV.

Wydanie nie będzie dozwolane z powodu wykroczenia przeciw ustawom fiskalnym ani z powodu występków wyłącznie wojskowych.

Jeżeli osoba, ścigana z powodu czynu karygodnego, uzasadniającego wydanie, wykroczyła nadto przeciw ustawie fiskalnej lub wojskowej, wykroczenie to nie ma stanowić powodu ani do ukarania ani do zaostrzenia kary.

Artykuł V.

Jeżeli ustawa karna państwa proszącego zagrożą karą cielesną ów czyn karygodny, z powodu którego żąda się wydania, kara ta ma być w danym przypadku zamieniona na karę uwięzienia lub piętnięną.

Article VI.

Aucune personne extradée en vertu du présent traité ne pourra être jugée, dans le pays requérant, par un tribunal d'exception.

Article VII.

Les individus poursuivis pour des actes mentionnés à l'article II devront être mis en état d'arrestation provisoire sur la demande qui en sera faite par une autorité compétente en vue de leur extradition et moyennant la production soit du jugement de condamnation, soit d'un acte d'accusation, soit d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force.

En cas d'urgence l'arrestation provisoire aura lieu également sur tout autre avis, qu'il soit transmis par la poste ou par le télégraphe, attestant qu'il existe un des documents ci-dessus énumérés.

Dans l'un et l'autre cas la demande d'arrestation provisoire sera adressée par voie diplomatique au Président de la Confédération si l'inculpé s'est réfugié en Suisse, et au Ministère Impérial et Royal des affaires étrangères à Vienne si l'inculpé s'est réfugié en Autriche ou en Hongrie.

En cas d'extrême urgence l'arrestation provisoire aura lieu également sur la demande d'une autorité de l'une des Parties contractantes adressée directement à une autorité de l'autre Partie.

Article VIII.

Dans le cas du dernier alinéa de l'article VII l'individu arrêté sera mis en liberté si dans les huit jours dès celui de l'arrestation, avis de l'existence d'un mandat d'arrêt émané d'une autorité judiciaire n'a pas été donné à l'autorité requise.

Dans tous les cas l'individu arrêté en application de l'une des dispositions de l'article VII sera mis en liberté, si dans les vingt jours dès le jour de l'arrestation le Gouvernement auquel l'extradition devra être demandée, n'a pas reçu communication par voie diplomatique de l'un des documents mentionnés au 1er alinéa de l'article VII.

Article IX.

La demande d'extradition devra être faite par voie diplomatique.

Article X.

Elle sera accompagnée de l'un des documents mentionnés à l'article VII, expédié en original ou en copie légalisée.

Artykuł VI.

Osoba wydana na zasadzie niniejszego traktatu nie może być w państwie, które żądało wydania, stawiona przed sądem wyjątkowym.

Artykuł VII.

Osoby ścigane z powodu czynów w artykule II oznaczonych, muszą być tymczasowo aresztowane, gdy Władza właściwa zażąda tego w celu uzyskania wydania i nadesła wyrok skazujący, akt oskarżenia lub rozkaz uwięzienia lub inny dokument tego samego znaczenia.

W nagłych przypadkach aresztowanie tymczasowe ma nastąpić także na wszelkie inne pocztą lub telegrafem nadesłane uwiadomienie, że istnieje jeden z powyższych dokumentów.

W obu przypadkach żądanie dotyczące się aresztowania tymczasowego wystosować należy drogą dyplomatyczną a mianowicie do Prezydenta Federacji, jeżeli obwiniony schronił się do Szwajcaryi, a do c. i k. Ministerstwa spraw zewnętrznych w Wiedniu, jeżeli schronił się do Austrii lub do Węgier.

W razie nadzwyczajnej nagłości aresztowanie tymczasowe ma nastąpić także na żądanie Władzy jednej ze Stron kontraktujących wystosowane bezpośrednio do Władzy drugiej Strony.

Artykuł VIII.

W przypadku ostatniego ustępu artykułu VII osoba aresztowana zostanie uwolniona, jeżeli w przeciągu dni ośmiu od dnia aresztowania Władza proszona nie otrzyma uwiadomienia, że istnieje rozkaz uwięzienia przez Władzę sądową wydany.

We wszystkich przypadkach osoba, aresztowana w zastosowaniu jednego z postanowień artykułu VII, zostanie uwolniona, jeżeli w przeciągu dni dwudziestu, licząc od dnia aresztowania, Rząd, który miano prosić o wydanie, nie otrzyma drogą dyplomatyczną jednego z dokumentów w pierwszym ustępie artykułu VII wzmiankowanych.

Artykuł IX.

Wydania żądać trzeba zawsze drogą dyplomatyczną.

Artykuł X.

Z żądaniem wydania nadesłać należy zawsze wygotowanie lub uwierzytelniony odpis jednego z dokumentów w artykule VII wzmiankowanych.

Ce document indiquera la nature et la gravité du fait incriminé, la date et le lieu auxquels il a été commis, ainsi que le texte de la loi pénale en vigueur dans le pays requérant qui est applicable à ce fait et qui énonce la pénalité que ce fait entraîne.

Lorsqu'il s'agit de délits contre la propriété il y aura toujours lieu d'indiquer le montant du dommage que le délinquant a causé ou voulu causer.

La demande d'extradition sera accompagnée autant que possible du signalement de l'individu réclamé ou d'autres données pouvant servir à vérifier son identité.

Dès qu'il aura reçu les documents ci-dessus mentionnés le Gouvernement requis ordonnera l'arrestation de l'individu poursuivi.

Dans le cas de doute sur la question de savoir si l'infraction qui fait l'objet de la poursuite, rentre dans les cas prévus par la présente Convention, des explications pourront être demandées à l'Etat requérant, et l'extradition ne sera accordée que si les explications fournies sont de nature à écarter ces doutes.

Dans le cas où des explications auraient été demandées comme il vient d'être dit, l'individu arrêté pourra être élargi, si les explications demandées n'ont pas été fournies au Gouvernement requis dans les trente jours dès celui où la demande en sera parvenue au Gouvernement requérant.

Article XI.

Les objets dans la possession desquels l'inculpé se trouve par suite de l'action punissable, ou ceux qui ont été saisis sur lui, les moyens et instruments ayant servi à commettre l'acte coupable, ainsi que toute autre pièce à conviction, seront remis au Gouvernement réclamant l'extradition, même dans le cas où celle-ci, déjà accordée, ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de la fuite du coupable.

Cette remise comprendra également tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays accordant l'extradition et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont réservés toutefois les droits que des tiers auraient acquis sur les objets en question, lesquels devront être rendus aux ayants-droit sans frais, après la conclusion du procès.

W dokumencie tym podać należy rodzaj i stopień ciężkości czynu inkryminowanego, miejsce i czas popełnienia, tudzież osnovę ustępów ustawy karnej, obowiązującej w kraju żądającym wydania a odnoszących się do tego czynu i wyrażających, jaka kara ma być do niego zastosowana.

Gdy chodzi o występki przeciw własności, podać trzeba nadto kwotę szkody, którą wyrządzono lub zamierzano wyrządzić.

Do prośby o wydanie dołączyć trzeba, o ile można, opis osoby, której wydania się żąda i inne szczegóły, mogące służyć do sprawdzania tożsamości.

Rząd proszony zarządzi przyaresztowanie osoby ściganej, jak tylko otrzyma wzmiankowane wyżej dokumenty.

Gdyby zachodziła wątpliwość, czy czyn karygodny, na którym oparto żądanie wydania, jest objęty postanowieniami niniejszego Traktatu, żądać się będzie wyjaśnień od Rządu, który domaga się wydania i po ich nadejściu, jeżeli wątpliwości zostaną usunięte, wydanie będzie przyzwolone.

Gdy się żąda w myśl powyższego wyjaśnień co do wydania, aresztowany może być puszczony na wolną stopę, jeżeli Rząd o wydanie proszony, nie otrzyma tych wyjaśnień w przeciągu dni trzydziestu licząc od dnia, w którym państwo żądające wydania otrzymało żądanie, aby nadeszło wyjaśnienia.

Artykuł XI.

Przedmioty, które winowajca nabył przez czyn karygodny lub które u niego zaaresztowano, tudzież przybory i narzędzia, które służyły do spełnienia czynu karygodnego, jakoteż wszelkie inne środki dowodowe wydane będą Rządowi domagającemu się wydania nawet wtedy, gdyby obżałowany, na którego wydanie już się zgodzono, nie mógł być wydany z powodu śmierci lub ucieczki.

Wydane będą także wszelkie przedmioty tego samego rodzaju, które obwiniony ukrył lub złożył w kraju na wydanie przyzwalającym, gdyby później zostały znalezione.

Waruje się jednak prawa trzecich osób do tych przedmiotów, które też powinny im być zwrócone bez kosztów, gdy się skończy postępowanie karne.

L'Etat auquel la remise de ces objets aura été demandée, peut les retenir provisoirement, s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle.

Article XII.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans l'Etat requis pour quelque autre infraction que celle qui a motivé la demande d'extradition, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées ou jusqu'à ce qu'il ait subi la peine ou que celle-ci lui ait été remise.

Toutefois les Gouvernements des Parties contractantes pourront s'accorder mutuellement la remise temporaire de l'individu réclamé pour comparaître devant les tribunaux de l'Etat requérant, sous la condition qu'il sera renvoyé aux autorités de l'Etat requis dès que la justice de l'Etat requérant aura statué. Dans les cas de ce genre les frais d'aller et de retour seront supportés par l'Etat requérant.

Dans le cas où l'individu réclamé serait empêché par l'extradition de remplir les obligations contractées par lui envers des particuliers, son extradition n'en sera pas moins effectuée; mais ses adversaires conserveront le droit de faire valoir leurs réclamations devant l'autorité compétente.

Article XIII.

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni puni dans le pays auquel l'extradition aura été accordée, ni extradé à un pays tiers pour un crime ou un délit quelconque antérieur à l'extradition et non prévu par la présente Convention, à moins qu'il n'ait eu, dans l'un et l'autre cas, la faculté de quitter de nouveau le pays susdit pendant un mois après avoir été jugé et, en cas de condamnation, après avoir subi sa peine ou après avoir été gracié, ou qu'il n'y soit retourné par la suite.

Il ne pourra non plus être poursuivi ni puni du chef d'un acte punissable prévu par la présente Convention, antérieur à l'extradition, mais autre que celui qui a motivé l'extradition, sans le consentement du Gouvernement qui a livré l'extradé et qui pourra, s'il le juge convenable, exiger la production de l'un des documents mentionnés à l'article VII. Le consentement de ce Gouvernement sera de même requis pour permettre l'extradition de l'inculpé à un pays tiers. Toutefois ce consentement ne

Państwo, od którego żąda się wydania tych przedmiotów, może je zatrzymać tymczasowo, gdyby ich potrzebowało do przewodu postępowania karnego.

Artykuł XII.

Jeżeli osoba reklamowana jest przez sąd karny ścigana lub skazana w państwie, od którego zażądano wydania, za inny czyn karygodny, nie za ten, na którym opiera się żądanie wydania, w takim razie wydanie nastąpić może dopiero wtedy, gdy się skończy postępowanie karne, albo gdy osoba ta karę odsiedzi lub zostanie od niej uwolniona.

Rządy Stron kontraktujących mogą jednak wzajemnie zezwalać na czasowe postanie osoby wydać się mającej dla stawienia jej przed sądami państwa proszącego, pod warunkiem, że zaraz po skończeniu się procesu, osoba ta zostanie napowrót odesłana do Władz państwa proszonego. Koszta powstające w przypadkach takich przez postanie i odesłanie ponosić ma państwo proszące.

Gdyby osoba taka nie mogła w skutek wydania dopełnić swoich zobowiązań względem osób prywatnych, ma być pomimo tego wydana; przeciwnikom jego waruje się możność dochodzenia swoich praw przed Władzą właściwą.

Artykuł XIII.

Państwo, które żądało wydania, nie może osoby wydanej ani ścigać ani karać, ani też wydać trzeciemu mocarstwu z powodu zbrodni lub występku, który przed wydaniem popełniła, jeżeli w umowie niniejszej nie są przewidziane, chyba że osoba ta bądź w pierwszym bądź w drugim przypadku nie opuści na nowo kraju w przeciągu miesiąca po zamknięciu postępowania karnego, a jeżeli była skazana, po odsiedzeniu kary lub jej darowaniu, albo, jeżeli później do niego powróci.

Z powodu przewidzianego w umowie niniejszej a przed wydaniem popełnionego innego czynu karygodnego niż tego, na którym opierało się wydanie, osoba ta nie może też być ścigana lub karana bez zezwolenia Rządu, który ją wydał i ten ostatni Rząd może, jeżeli uzna to za stosowne, żądać nadesłania dokumentów w artykule VII wzmiankowanych. Zezwolenie tego Rządu jest również potrzebne do zgodzenia się na wydanie trzeciemu krajowi. Nie potrzeba jednak tego zezwolenia, jeżeli obwiniony

sera pas nécessaire, lorsque l'inculpé assisté, le cas échéant, de son défenseur ou conseil, aura demandé spontanément à être jugé ou à subir sa peine ou lorsqu'il n'aura quitté, dans le délai fixé plus haut le territoire du pays auquel il a été livré.

Article XIV.

L'extradition ne sera pas accordée lorsque l'infraction pour laquelle elle est demandée, a été commise sur le territoire de l'Etat requis, ni lorsque cette infraction, bien que commise hors du territoire, a cependant été définitivement jugée dans l'Etat requis ou y est l'objet de poursuites pénales.

L'extradition n'aura pas lieu non plus si, d'après les lois du pays requis ou d'après celles du pays requérant, la prescription de la poursuite ou de la peine est acquise avant l'arrestation ou l'assignation de l'individu réclamé, ou si, d'après la législation de l'Etat requis, l'infraction qui a motivé la demande en extradition ne peut être poursuivie que sur la plainte ou la proposition de la partie lésée, à moins qu'il ne soit vérifié que la partie lésée a demandé la poursuite.

Article XV.

Si l'inculpé dont l'extradition est demandée par l'une des Parties contractantes est réclamé également par un ou plusieurs autres Gouvernements en raison d'autres infractions, il sera livré au Gouvernement sur le territoire duquel a été commise l'infraction la plus grave et, en cas de gravité égale, au Gouvernement dont la demande est parvenue la première au Gouvernement requis.

Article XVI.

S'il s'agit de transporter par le territoire d'une des Parties contractantes un individu dont l'extradition aurait été accordée à l'autre Partie contractante par un Gouvernement tiers, la première ne s'y opposera pas, à moins que l'individu en question ne lui appartienne par sa nationalité et, bien entendu, à la condition que l'infraction donnant lieu à l'extradition soit comprise dans les articles I et II de la présente Convention, et ne rentre pas dans les prévisions des articles III, IV et XIV.

w porozumieniu ze swoim obrońcą lub doradcą prawnym, sam przez się oświadcza, że chce być przed sądem stawiony lub karę odsiedzieć, albo jeżeli w przeciągu powyższego terminu nie opuści obszaru tego kraju, któremu został wydany.

Artykuł XIV.

Nie zezwala się na wydanie, jeżeli czyn karygodny, z powodu którego jest żądane, popełniony został na obszarze państwa proszonego, lub popełniony został wprawdzie poza obrębem tego obszaru, ale w państwie proszonym został ostatecznie osądzony lub jest tam przez sąd karny ścigany.

Nie wydaje się także, jeżeli według ustaw państwa proszonego lub proszącego zaszło jeszcze przed aresztowaniem lub wezwaniem osoby, której wydania żądano, przedawnienie co do ścigania karnego lub wymierzonej kary, albo, jeżeli według ustaw państwa proszonego czyn karygodny, na którym opierało się żądanie wydania, może być ścigany przez sąd karny tylko na podstawie oskarżenia prywatnego lub na wniosek osoby w swoim prawie pokrzywdzonej, o ile nie jest stwierdzone, że poszkodowany w swoich prawach żądał ścigania.

Artykuł XV.

Gdy oprócz jednej ze Stron kontraktujących żąda wydania tej samej osoby inny Rząd lub kilka innych Rządów, z powodu innych przestępstw, reklamowany będzie wydany temu Rządowi, w którego obszarze popełnił najcięższe przestępstwo a jeżeli wszędzie popełnił równie ciężkie przestępstwo, temu Rządowi, od którego Rząd proszony otrzymał najpierwej żądanie wydania.

Artykuł XVI.

Gdy trzeci Rząd wydaje kogo jednej ze Stron kontraktujących, druga Strona pozwoli, aby go przez jej obszar przeprowadzono, jeżeli owa osoba nie przynależy do państwa o pozwolenie przeprowadzenia proszonego i jeżeli ma być wydana w skutek jednego z czynów karygodnych, w artykułach I i II umowy niniejszej wzmiankowanych a nie w skutek jednego z tych, które są przewidziane w artykułach III, IV i XIV.

Pour que, conformément au présent article, le transport d'un criminel soit accordé, il suffira que la demande en soit faite par voie diplomatique avec production, en original ou en copie authentique, d'un des actes de procédure mentionnés à l'article VII.

Le transit aura lieu sous escorte d'agents du pays qui a autorisé le transport sur son territoire, et aux frais de l'Etat requérant.

Article XVII.

Sera de même accordé dans les conditions énoncées à l'article précédent, le transport, — aller et retour, — par le territoire de l'une des Parties contractantes, des malfaiteurs détenus dans un pays tiers, que l'autre Partie contractante jugerait utile de confronter avec un individu poursuivi.

Article XVIII.

Lorsque, dans une affaire pénale non politique, un des Gouvernements contractants jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre Etat ou tout autre acte d'instruction, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique et il y sera donné suite en observant les lois du pays sur le territoire duquel l'audition des témoins ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

Article XIX.

Si, dans une cause pénale non politique, la comparution personnelle d'un témoin est jugée nécessaire ou désirable, le Gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel se trouve ce dernier, l'engagera à se rendre à l'assignation qui lui sera adressée à cet effet de la part des autorités de l'autre Etat.

Les frais de la comparution personnelle d'un témoin seront toujours supportés par l'Etat requérant, et l'invitation qui sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique indiquera la somme qui sera allouée au témoin à titre de frais de route et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra, sauf remboursement par l'Etat requérant, faire au témoin sur la somme intégrale. Cette avance lui sera faite aussitôt qu'il aura déclaré vouloir se rendre à l'assignation.

Dla uzyskania pozwolenia do przeprowadzenia potrzeba tylko zażądać tego drogą dyplomatyczną, dołączając jeden z dokumentów w artykule VII wzmiankowanych w pierwopisie lub w odpisie wiarygodnym.

Obżałowanego eskortować będą agenci kraju, który pozwolił na przeprowadzenie, na koszt państwa proszącego.

Artykuł XVII.

Pod warunkami w artykule powyższym podanymi będzie także dozwolane przeprowadzenie (tam i napowrót) przez obszar jednej ze Stron kontraktujących złoczyńcy w trzecim kraju więzionego, gdy druga ze Stron kontraktujących uzna za pożyteczne jego konfrontację z jakąś osobą sądownie ściganą.

Artykuł XVIII.

Gdy w sprawie karnej nie politycznej jeder z Rządów kontraktujących uzna za potrzebne, aby świadkowie zamieszkali w obszarze drugiej Strony byli przesłuchani lub aby tam wykonano jaką inną czynność śledczą, winien zażądać tego drogą dyplomatyczną a żądaniu temu będzie uczynione zadosyć z zachowaniem ustaw kraju, w którym świadkowie mają być przesłuchani lub czynność śledcza ma być dokonana.

Artykuł XIX.

Gdyby w sprawie karnej nie politycznej potrzebne lub pożądane było osobiste stawienie się świadka, Rząd Państwa, na którego obszarze świadek przebywa, poleci temuż, aby nie omieszkiał stawić się na wezwanie otrzymane od Władz drugiego państwa.

Koszta osobistego stawienia się świadka ponosić ma zawsze państwo, które tego żąda i w żądaniu, które ma być zawsze nadesłane drogą dyplomatyczną, wyrazić trzeba, jaka kwota będzie świadkowi zwrócona na koszty podróży i pobytu i jaką kwotę państwo proszone zaliczyć może świadkowi na rachunek tego wynagrodzenia pod warunkiem, iż państwo proszące zwróci zaliczkę. Jak tylko świadek oświadczy, że wezwaniu zadość uczyni, zaliczka ta będzie mu dana natychmiast.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans les pays de l'une des Parties contractantes, comparaitra volontairement devant les juges de l'autre Partie ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminels antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits formant l'objet du procès où il figurera comme témoin.

Article XX.

Lorsque dans une cause pénale non politique, pendant auprès des tribunaux de l'une des Parties contractantes, la confrontation de l'inculpé avec des individus détenus dans le territoire de l'autre Partie ou la production de pièces à conviction ou d'actes judiciaires est jugée nécessaire, la demande en sera faite par voie diplomatique et il y sera donné suite en tant que des considérations spéciales ne s'y opposent. Les détenus, les pièces à conviction et les actes seront toutefois restitués aussitôt que possible.

Article XXI.

Si l'une des Parties contractantes juge nécessaire qu'un acte de la procédure pénale soit communiqué à une personne qui se trouve sur le territoire de l'autre Partie, cette communication se fera par la voie diplomatique à l'autorité compétente de l'Etat requis, laquelle renverra par la même voie le document constatant la remise ou fera connaître les motifs qui s'y opposent. Les jugements de condamnation rendus par les tribunaux de l'une des Parties contractantes contre des ressortissants de l'autre Partie ne seront toutefois pas signifiés à ces derniers. L'Etat requis n'assume aucune responsabilité du fait de la notification d'actes judiciaires.

Article XXII.

Les Parties contractantes renoncent réciproquement à toute réclamation ayant pour effet le remboursement des frais occasionnés sur leurs territoires respectifs par l'extradition des prévenus, accusés ou condamnés, ainsi que par la remise des objets indiqués à l'article XI de la présente Convention, par l'exécution des commissions rogatoires, l'envoi ou la restitution des pièces à conviction et des documents.

Les frais du transport et de l'entretien, à travers les territoires intermédiaires, des individus dont l'extradition aura été accordée, demeurent à la charge du Gouvernement requérant. Seront de même à la charge du Gouvernement requérant les

Świadek do jakiegokolwiek państwa przynależny, z obszaru jednej ze Stron kontraktujących powołany, który na wezwanie stawia się dobrowolnie przed sędziami drugiej Strony, nie może być ściągany ani więziony z przyczyny jakiegokolwiek poprzedniego czynu lub skazania, ani z powodu współwiny w uczynkach karygodnych, będących przedmiotem śledztwa, w którym staje za świadka.

Artykuł XX.

Gdy w sprawie karnej nie politycznej, toczącej się w Trybunałach jednej ze Stron kontraktujących, wypadnie skonfrontować obwinionych z aresztowanymi na obszarze drugiej Strony, albo też gdy potrzebne będą środki dowodowe lub akta sądowe, zażądać tego należy drogą dyplomatyczną a o ile względy szczególne nie staną na przeszkodzie, żądanie to będzie zawsze spełnione. Aresztowanych, środki dowodowe i akta odesłać trzeba, jak tylko można najprędzej.

Artykuł XXI.

Jeżeli jedna ze Stron kontraktujących uzna za potrzebne, żeby jakiś akt procesu karnego doręczony został osobie przebywającej na obszarze drugiej Strony, takowy nadesłany będzie drogą dyplomatyczną do Władzy właściwej państwa proszonego, która podobnie drogą dyplomatyczną prześle potwierdzenie skutecznego doręczenia lub oznajmi powody, dla których nie można doręczenia skutecznie. Jednakże wyroki karne, wydane przez sądy jednej ze Stron kontraktujących, przeciw obywatelom drugiej Strony, nie będą tym ostatnim doręczane. Przez skuteczenie doręczenia aktów sądowych państwo proszone nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności.

Artykuł XXII.

Strony kontraktujące zrzekają się nawzajem zwrotu kosztów, które w obrębie granic ich krajów pociągnie za sobą wydanie ściąganych, obwinionych lub skazanych, jakoteż wydanie przedmiotów wzmiankowanych w artykule XI umowy niniejszej, tudzież skuteczenie przesłuchań, przesłanie lub zwrot środków dowodowych i aktów.

Gdyby osoby, na których wydanie zgodzono się, przewieźć trzeba przez kraje pośrednie, koszta ich przewozu przez te kraje i wyżywienia ponosi państwo żądające wydania. Również państwo żądające wydania ponosi koszta przewozu i wyżywienia osoby,

frais de l'entretien et du transit à travers le territoire de l'autre Partie contractante d'un individu dont l'extradition aurait été accordée au Gouvernement requérant par un tiers Etat.

Au cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extraditer sera conduit au port que désignera l'agent diplomatique du Gouvernement requérant, à la condition toutefois que le port désigné se trouve dans les limites de l'Etat requis. Les frais du transport par mer seront toujours à la charge du Gouvernement requérant.

L'Etat requérant remboursera de même les indemnités accordées aux experts dont l'intervention aura été jugée nécessaire dans une cause pénale.

Article XXIII.

Les Parties contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement tous les arrêts de condamnation pour crimes ou délits de toute sorte, prononcés par les tribunaux de l'un des Etats contractants contre les ressortissant de l'autre. Cette communication aura lieu moyennant l'envoi, par voie diplomatique, d'un extrait du jugement devenu définitif.

Article XXIV.

Les documents soumis ou communiqués en application du présent Traité aux autorités de l'autre Etat devront toujours être accompagnés d'une traduction officielle en langue allemande, française ou italienne lorsqu'ils ne sont pas rédigés dans une de ces langues.

Article XXV.

La présente Convention sera exécutoire trois mois après l'échange des ratifications et restera en vigueur pendant dix ans à partir de ce jour.

Dans le cas où aucune des Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la fin de ladite période, son intention d'en faire cesser les effets, elle demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncée.

Article XXVI.

La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Berne aussitôt que faire se pourra.

którą trzecie państwo ma mu wydać, gdy będzie wieziona przez kraje drugiej Strony kontraktującej.

Gdyby przekładano przewóz morzem, osoba wydać się mająca zaprowadzona będzie do portu, który oznaczy agent dyplomatyczny Rządu proszącego, atoli zastrzega się, żeby port ten leżał w obszarze państwa proszonego. Koszta przewozu morzem ponosi zawsze państwo proszące.

Również wynagrodzenia przyznane znawcom, których przyzwanie do czynności urzędowej w sprawie karnej uznano za potrzebne, zwracać będzie państwo, które żądało ich przesłuchania.

Artykuł XXIII.

Strony kontraktujące zobowiązują się przysyłać sobie wyroki karne za zbrodnie i przestępstwa wszelkiego rodzaju, wydane przez sądy jednej Strony a dotyczące się obywateli drugiej Strony. Wyroki te przesyłane będą, gdy się staną prawomocnymi, w odpisach, drogą dyplomatyczną.

Artykuł XXIV.

Dokumenty przekładane lub przesyłane Władzom drugiego państwa na zasadzie niniejszego Traktatu, opatrzone być mają zawsze przekładem na język niemiecki, francuski lub włoski, jeżeli nie będą sporządzone w jednym z tych języków.

Artykuł XXV.

Umowa niniejsza nabędzie mocy w trzy miesiące po wymianie ratyfikacyj i obowiązywać ma przez lat dziesięć, licząc od tegoż dnia.

Gdyby na dwanaście miesięcy przed upływem tego okresu żadna ze Stron kontraktujących nie oświadczyła, że życzy sobie zawiesić skuteczność tejże Umowy, obowiązywać ona będzie nadal aż do upływu roku od dnia, w którym ją jedna lub druga Strona wypowie.

Artykuł XXVI.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a wymiana ratyfikacyj nastąpi w Bernie, jak będzie można najrychlej.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Berne en double expédition, le dix mars mil huit cent quatre-vingt seize (10 mars 1896).

(L. S.)

Kuefstein m. p.

(L. S.)

Müller m. p.

Protocole final.

Au moment de procéder à la conclusion du présent Traité d'extradition, les Soussignés sont convenus de déclarer au nom des Parties contractantes qu'il est bien entendu entres Elles:

1°) Qu'en cas de connexité de délits politiques mentionnés à l'article III du présent Traité, avec d'autres de droit commun, les tribunaux des Parties contractantes prendront exclusivement pour base de leur jugement et de la pénalité à prononcer contre des individus extradés, les délits de droit commun, pour lesquels l'extradition aura été demandée et accordée, et dont ils auront été appelés à connaître. En conséquence la peine à prononcer par lesdits tribunaux ne saurait être influencée, en quoi que ce soit, par des actes punissables dont ils n'auront pas été saisis.

2°) Que, dans tous les cas d'extradition prévus par le présent Traité, les individus extradés par l'une des Parties contractantes à l'autre, seront jugés par devant les tribunaux compétents en audience publique, à moins toutefois que, pour des raisons de morale ou d'ordre public, la publicité ne dût être exclue en conformité des lois existantes dans l'Etat respectif.

3°) Que la peine de mort n'est pas comprise dans les „peines corporelles“ dont il est fait mention à l'article V du présent Traité; les dispositions dudit article n'excluent point l'application de la peine de mort.

4°) Que le présent Traité n'empêche en rien d'accorder aussi de part et d'autre soit sous réserve de réciprocité, soit sans réserve, l'extradition pour des actions punissables non prévues par le Traité, pourvu que la législation de l'Etat requis ne s'y oppose pas.

Fait à Berne, en double expédition, le dix mars mil huit cent quatre-vingt seize (10 mars 1896).

(L. S.)

Kuefstein m. p.

(L. S.)

Müller m. p.

W dowód czego pełnomocnicy obu Stron podpisali Umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w Bernie w dwóch egzemplarzach dnia dziesiątego marca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego szóstego (10. marca 1896).

(L. S.)

Kuefstein r. w.

(L. S.)

Müller r. w.

Protokół końcowy.

Przystępując do zawarcia niniejszego Traktatu, dotyczącego się wydawania zbrodniarzów, podpisani zgodzili się stwierdzić w imieniu Stron kontraktujących wzajemne porozumienie się pod następującymi względami:

1. Że w takich przypadkach, gdy przestępstwa polityczne, o których jest wzmianka w artykule III niniejszego Traktatu, zostają w związku z pospolitemi przestępstwami, sądy Stron kontraktujących brać będą na uwagę przy sądzeniu i karaniu wydanych, wyłącznie przestępstwa polityczne, z powodu których wydanie było żądane i zostało dozwolone i których osądzenie im poruczono. Przeto czyny karygodne, których osądzenie nie zostało tymże sądom poruczone, nie będą w żadnym względzie wywierały wpływu na karę, jaką sądy te mają wymierzyć.

2. Że we wszystkich przypadkach wydania, w Traktacie niniejszym przewidzianych, osoby przez jedną ze Stron kontraktujących drugiej Stronie wydane, sądzone być mają przez sądy właściwe na rozprawie głównej publicznej, o ile stosownie do ustaw w dotyczącym państwie obowiązujących jawność nie musi być wyłączona ze względów na moralność lub porządek publiczny.

3. Że do „kar cielesnych“, o których jest wzmianka w artykule V niniejszego Traktatu nie zalicza się kary śmierci i że przeto postanowienia owego artykułu nie wyłączają zastosowania kary śmierci.

4. Że Traktat niniejszy nie wzbrania Stronom zezwalania na wydanie z zastrzeżeniem lub bez zastrzeżenia wzajemności także z powodu czynów karygodnych w Traktacie nie przewidzianych, o ile nie sprzeciwiają się temu ustawy państwa proszonego.

Spisano w dwóch wygotowaniach w Bernie, dnia dziesiątego marca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego szóstego (10. marca 1896).

(L. S.)

Kuefstein r. w.

(L. S.)

Müller r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus nec non protocolli finalis stipulationibus, illas omnes et singulas ratas hisce confirmatasque habere profiteamur, ac declaramus Verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes Nos omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae, die decimo sexto mensis Novembris anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo sexto Regnorum Nostrorum quadragesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Goluchowski m. p.**

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium :

Franciscus Eques Riedl a Riedenau m. p.,

Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Traktat^s powyższy, tyczący się wydawania zbrodniarzów, łącznie z protokołem końcowym, jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, ogłasza się niniejszem,

Wiedeń, dnia 19. grudnia 1896.

Badeni r. w.

Gleispach r. w.